

El president no ens enganya

Joan Martí i Castell, president de la SF del IEC, ens indica que no vol enganyar ningú ni té voluntat de mentir quan diu, al DIEC2, que cita el prefaci de Fabra a la primera edició del seu diccionari i, per error, cita el de la segona edició.

Fan inèdit un Martí i Pol editat

Ignasi Pujades, biògraf de Martí i Pol (*Miquel Martí i Pol. El llarg viatge* (1957-1969), Proa), veu que el gener de 1967 el poeta explica per carta a Anna, la seva estimada, que va avançant en la traducció d'un llibre de Fleming encomanat per l'editorial Aymà que havia de lliurar el 31 de març, i anota a peu de pàgina: "El llibre de Fleming traduït per Miquel Martí i Pol no figura en cap catàleg, i, doncs, no consta que es publicués." Aquell 1967, Aymà va publicar la novel·la *L'espia que m'estimava*, d'Ian Fleming, a la col·lecció "Enjòlit", en traducció de Miquel Martí i Pol. La referència a l'edició figura al Catàleg Col·lectiu de les Universitats de Catalunya, informatitzat, on apareix a dues llistes d'obres, la d'Ian Fleming i la de Martí i Pol. Actualment també es pot tenir notícia de l'existència de la traducció perquè una llibreria de vell de Barcelona ofereix completa la sèrie dels dotze títols de James Bond publicats per Aymà, el traduït per Martí i Pol inclòs, com podem descobrir, si escrivim "Martí Pol Ian Fleming", al cercador Google, o bé al de la web de llibreries de vell www.iberlibro.com.

"Esbós", només esbossat

El DIEC2, com va establir el DIEC1, diu que l'esbós és la primera forma imperfecta d'una estàtua, d'una pintura o d'una composició, i s'ha acabat el bròquil: no podem anomenar esbós la primera forma imperfecta d'un pla, d'un treball o d'un projecte. Però sí que pots esbossar tot això i més coses, com diu l'article "esbossar", perquè a totes tres coses –estàtua, pintura i composició– hi afegeixen un "etcètera".

'Labutxaca' del Grup 62 publica una nova tongada de títols després de l'èxit del llançament inicial

Si els llibreters no volen ampliar l'espai del llibre català, o s'entesten a tenir-lo arraconat, els forçarem a col·locar un expositor ben visible amb edicions catalanes destinades a un públic ampli. Aquesta idea –idea, però, mantinguda en secret *empresarial* per no ferir susceptibilitats– va cristal·litzar, el mes de juny passat, en la col·lecció "labutxaca", del Grup 62, el primer gran projecte nascut de l'agermanament d'Edicions 62 i Empúries amb Proa, Pòrtic, Mina, Columna i les seccions catalanes de Destino i Planeta.

Calia, per tal d'omplir l'expositor, editar un gran nombre de títols de cop. Van ser vint. I calia, per tal d'abastar el més gran nombre de clients possible, que els llibres fossin variats, i que fossin la flor i nata dels catàlegs de cada segell, de títols de moda a descatalogats o introbables, de clàssics a moderns. I com que es buscava l'impacte, no pas crear una col·lecció de fons a l'estil de les clàssiques col·leccions de butxaca, el format i la imatge de la coberta havien de ser variats. Aquest impacte es va reforçar amb una campanya, la de l'iPod. Enviant una butlleta amb 8 codis de barra dels llibres de "labutxaca" s'obtenia un iPod shuffle©.

Sis mesos després, el grup ha fet balanç de l'aventura. "D'entrada, cal afirmar –diuen– que 'labutxaca' ha tingut molt bona acollida entre els lectors, i els seus llibres s'han situat diverses setmanes en les llistes dels més venuts en l'apartat de ficció en català, amb un total de 125.000 exemplars venuts." Els 5 títols de més èxit han estat: 1. *El vigilant en el camp de sègol*, de J. D. Salinger; 2. *Trilogia de Nova York*, de Paul Auster; 3. *El quadern gris*, de Josep Pla; 4. *Pa negre*, d'Emili Teixidor; i 5. *Tòquio blues*, d'Haruki Murakami. Pel que fa a la campanya de l'iPod, "labutxaca" ha repartit 600 iPods d'un total de 950 butlletes rebudes.

"Labutxaca" llança ara la segona campanya. Es distribuïran 50.000 exemplars dividits en 12 títols, entre els quals es destaca el darrer llibre de la polèmica autora Corinne Maier, *No kid. 40 bones raons per no tenir fills*, llibre original de 2007 i fins ara inèdit en català i en castellà.

Els títols restants són *Un lloc sense nom*, d'Amy Tan; *La ciutat invisible*, d'Emili Rosales; *La dona justa*, de Sándor Marai; *Jaume I el Conqueridor*, d'Albert Salvadó; *Viatge d'hivern* de Jaume Cabré; *1714*, d'Alfred Bosch; *La passió segons René Vivien*, de Maria-Mercè Marçal; *El sexe dels àngels*, de Terenci Moix; *Una música constant*, de Vikram Seth; *Pell d'armadillo*, de Jordi Puntí; i *No logo*, de Naomi Klein. Com sempre, el llançament de la nova campanya anirà acompanyat de diverses accions de màrqueting, entre les quals el fet que 500 restaurants de Barcelona tindran un total de 100.000 estovalles de paper individuals de "labutxaca".

Aquesta segona tongada de "labutxaca" haurà de conviure amb dues col·leccions de butxaca noves, "La Magrana de Butxaca", estrenada la tardor passada, i la que és a punt de treure Quaderns Crema.

Expositor de la col·lecció "labutxaca", del Grup 62, amb els nous títols presentats aquest mes de gener.

Lluís Bonada